

VI.

Betænkning

over

Forslag til Forandringer i Grundloven.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 6. December 1912.)

Der er indenfor Udvalget Enighed om, at det paa indeværende Tidspunkt ikke vil være betimeligt at gaa til en almindelig Forfatningsrevision, da man derved let fremkalder Strid om en Række Spørgsmaal, der kan vanskeliggøre Gennemførelsen af de Forfatningsændringer, der maa anses for at være mest paakrævede, og som det derfor vil være heldigt snarest at faa gennemført. Udvalget kan derfor tiltræde Regeringens Forslag om at begrænse Forfatningsrevisionen til i det væsentlige at omfatte de Grundlovsparagraffer, der vedrører Sættelsen af Rigsdagens to Ting.

Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal.

Flertallet (hele Udvalget med Undtagelse af Hammerich) kan støtte Regeringen under Hævningen af det foreliggende Forslags bærende Principper: *Den almindelige Valgret som Grundlag for Forfatningen og Tokammersystemets Opretholdelse*. Og Flertallet hilser med Glæde, at Forslaget saa afgørende bryder med Forfatningen af 1866 og bygger paa Venstres Hovedkrav i Forfatningsspørgsmaalet: Gennemførelse af Juni-Grundlovens Lighedsprincip ved Afskaffelse af privilegeret Valgret til Landstinget.

De foreslaaede Ændringer i Folketingets Sættelse, der i det væsentlige er overensstemmende med Venstres tidligere Forslag, kan Flertallet tiltræde. Det erkendes nu fra alle Sider, at Kravet om Valgret og Valgbarhed for Kvinder og Tyende er et Retfærdighedskrav, som Lovgivningsmagten under en Grundlovsrevision ikke kan sidde overhørig. Ganske paa samme Maade betragter Flertallet Forslaget om Valgretsaldrens Nedsættelse fra 30 til 25 Aar. Der er ligeledes opnaaet Enighed om at tiltræde Regeringens Forslag om, at Folketingsvalgkredsens Antal ikke maa overstige 132, og om at forlænge Valgperioden til 4 Aar.

Det, der imidlertid fremfor noget andet samler Opmærksomheden om det foreliggende Forslag, er de foreslaaede Ændringer vedrørende Landstingets Sættelse. Det Modsætningsforhold, der under den nugældende Forfatning ofte har været til Stede mellem Folketing og Landsting, bunder ganske naturligt i, at de to Ting er sammensat paa et meget uensartet Grundlag. At fjerne dette Modsætningsforhold og samtidig skabe et Landsting, der er *forskelligt* fra Folketinget, betragter Flertallet som den Opgave, der